ఆశాలత

యాజ్ఞవల్క్య శ్రీ

వాస్తవిక జగత్తులో తీరని కోర్కెలు స్వప్నలోకంలో తీరి హృదయానికి కొంత సంతృప్తినిస్తాయి. కలలు కనడం మానవులకు అవసరం.

'ననుపాలింపగ నడచి వచ్చితివో' అని మా పక్కింటి అమ్మాయి సరళ, హార్మోనియం వాయిస్తూ వాయిస్తూ పాడుతుంటే చిన్నతనంనుంచీ జరిగిన సంఘటనలూ, మధుర స్మృతులూ ఒకదాని వెనుకగా నొకటి జ్ఞాపకానికి రాసాగేయి! చల్లని పిల్లగాలి కమ్మని క్రొంగొత్త పూపరిమళాన్ని అందిస్తుంటే వాలు కుర్చీలో కూర్చుని ఆస్వాదిస్తూ, ఆమత్తులో ఏవేవో కోర్కెలుదయిస్తుండగా, అర్ధనిమీలిత నేత్రాలతో ఆనంద సాగరంలో కొట్టుక పోతూ, మధ్యలో సుడిగుండంలాగ నా చిన్ననాటి విచార సంఘటనలు తామర తంపరగా వెలువడి మనస్సుని బాధపెడుతున్నాయ్! ఆ అనుభవాలను మనస్సులోనుంచి తప్పించడానికి ప్రయత్నించ సాగేను. దానికి పిండార బోసినట్లు కాస్తున్న శరద్రాత్రి వెన్నెలలు, ప్రకృతికి తెల్లని వెల్లివేసి మనోహరంగా చిత్రించినయ్! శరచ్చంద్రుడు తన చల్లని కిరణజాలములను, మాకిటికీగుండా లోనికి ప్రసరింపజేసి శరీరమునకొక నూతనోద్రేకమును కలిగిస్తున్నాడు.

కన్నులు విప్పి ఆ దిక్కు నిదానంగా పరీక్షించేను. ఆ వెన్నెల వెల్లలో సరళ, మునుపటి సరళ కాదు! రోజూ లేని క్రొత్త కళ, సౌంధర్యం, అనాడామెలో మూర్తీభవించి ఉన్నాయ్! అంత సేపూ మూసి ఉంచి అప్పుడే తెరిచేనేమో కొంచెం మసక మసకగానున్న కళ్లు, సరళను చూడగానే చిన్ననాటి నా ఆశాలతను జ్ఞాపకానికి తెచ్చేయి!

నేను అప్పుడే కాలేజీ ఆవరణలో కాలు పెట్టేను. ఆశాలత మాయింటి ప్రక్కనే ఉన్న గణేష్‌గారి కుమార్తె. మా నాన్నగారూ, గణేష్‌గారూ చిన్ననాటినుండీ స్నేహితులు. అందుచేత మా రెండు కుటుంబాలూ, సుహృద్భావంతో నుండేవి. ఆ కారణంచేత నాకూ ఆశాలతకూ సన్నిహితత్వం యేర్పడింది! ఆశాలత తల్లి చిన్నతనంలోనే పోయింది. గణేష్‌గారు ఆశాలత మీది గారాబం చేత మరో వివాహం తలపెట్టకుండా, ఆశాలతనే తన సర్వస్వంగా చూచుకుంటూ జీవితయాత్ర సాగిస్తున్నారు! ఆఫీసుకు వెళ్ళేటప్పుడు ఆశాలతను మా యింట్లో దిగవిడిచేవారు!

ఆశాలతా నేనూ ఎన్నెన్నో ఆటలు ఆడుకుంటూ ఉండేవారిమి!

జరుగుతున్న కాలం కంటే జరిగిపోయిన కాలమే మేలనిపిస్తుంది. చిన్నప్పటి మా స్నేహబీజం మొలకెత్తి మా వయస్సులతో పాటు పెరుగుతూ, మాలో యవ్వన ఛాయలు పొడచూపగానే పూలుపూచి, పిందెకట్టి, ముదిరి ప్రేమబీజంగా మారింది! యవనచ్ఛాయ లంకురించగానే, ఆశాలత నడవడికలో మార్పు గోచరించింది. చనవుగా మాట్లాడేదికాదు! కాని ముందు కంటే ఎక్కువ ప్రేమనొలికించే కళ్ళతో మౌనంగా మాట్లాడుతుండేది! ఆ కళ్ళు అద్దంలాగ ఆమె మనస్సులోని భావాలన్నింటిని ప్రతిబింబింపజేసేవి! ఆ కళ్ళలోని భావాలు గాలితో కలసివచ్చి, నా హృదయ తంత్రులను తాకి మనస్సును ఏ స్వర్గవీధుల్లోనో విహరింపజేయగల్గిన మధుర రసమయ గీతాలను ఆలాపింపజేసేవి!

నా కళ్లు ఆమె కళ్లు కలియగానే, ఆమె తల అప్రయత్నంగా క్రిందికి సిగ్గునొలికిస్తూ దిగుతుండేవి. ఆమెలో సిగ్గు అధికమౌతున్నకొలదీ, నాలోని తియ్యని కోరికలు కూడా చెలరేగుతుండేవి! ఆశాలతకూ నాకూ మధ్య ఆశాలత అల్లుకుపోయింది. మా హృదయాలు ఆశాలతతో బంధింపబడ్డాయి! ఆశాలత ఒకనాడు కన్పించకపోతే వాళ్ళింటికి వెళ్ళి చూస్తేనే గాని మనసు కుదటపడేదికాదు! నేను వెళ్ళకపోతే ఆశాలతే ఏదో పనిపెట్టుకుని మా యింటికి వచ్చేది! మా అమ్మ వంటింట్లో పనిచేసుకుంటుంటే వచ్చిన ఆశాలత తిన్నగా 'అత్తయ్యా, అత్తయ్యా' అని పిలుస్తూ నా రూమ్‌లోకి వచ్చేది! నన్ను చూడటానికి వచ్చినట్లు అనిపిస్తే చిన్నతనమని కాబోసు!

ఆశాలతంటే మా అమ్మగార్కి కూడా ఎంతో అభిమానం, ప్రేమ ఉన్నాయ్! ఆమెను నాకు వివాహం చెయ్యాలనే కుతూహలం కూడా ఉన్నాది! ఒకనాడు గణేష్‌గారు ఆశాలతను వెంటబెట్టుకుని వచ్చారు! నా రూములో నేను చదువుకుంటున్నాను! ఆశాలత వస్తూనే తన అలవాటు ప్రకారం తన కళ్ళను నా రూములోకి పంపించింది! నా కళ్లూ ఆమె దర్శనం కోసమే నిరీక్షిస్తున్నాయేమో, అటు ప్రసరించాయి! ఇద్దరి కళ్లూ కలియగానే, ఆమె కళ్లు క్రిందికి వాలాయి! కళ్లే ఆకర్షణ! కళ్ల సోయగమే స్త్రీకందం! కళ్ల చలనమే పురుషుడిని కట్టిపడవేస్తుంది!

గణేష్‌గారు అర్జంటుగా పనిమీద బొంబాయి వెళ్తున్నట్టు, పదిరోజుల వరకూ రానట్టు, అంతవరకు ఆశాలతను మా యింట్లో వదలి వెళ్లడానికి నిశ్చయించినట్టూ మా అమ్మతో చెప్పారు.

"అలాగే వెళ్ళిరండీ అన్నయ్యగారూ! 'ఆశ'కు నేనంటే భయభక్తులున్నాయ్! లేకపోయినా ఇకముందునుంచీ మా యింట్లో మెసలవలసిన పిల్లేగదా!" అన్న మా అమ్మ మాటలకి నేనే లోకంలో విహరించానో చెప్పలేను!

"ఆశను జాగ్రత్తగా చూడండీ" అని పదేపదే చెప్పి టాక్సీ ఎక్కారు గణేష్ గారు!

చదువుతున్నట్టు పుస్తకాన్ని ముఖానికి

అడ్డంగా పెట్టి, వాళ్ల సంభాషణలను వింటూ, ఆశాలత అందాన్ని రెండుకళ్లతో జుర్రేస్తున్నాను! ఆ రోజు ఆశాలత ముఖం రోజూకంటె ముఖం అందం చిందుతూ కళ కళలాడుతున్నది!

"భోజనానికి లేవరా" అన్న మా అమ్మగారి మాటలకు ఉలిక్కిపడ్డాను. మా అమ్మ వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. నేను బట్టలు మార్చుకుంటున్నాను. ఇంతలో తలుపు దగ్గర గాజులు గలగలలాడాయి. విననట్టు ఊరుకున్నాను. మెల్లగా లోనికి వచ్చింది! యీ రోజునుంచీ నేనిక్కడే ఉంటాను అన్నట్లు నవ్వుపువ్వుల్ని వెదజల్లుతున్నది ఆమె ముఖం!

'అత్తయ్యా, అత్తయ్యా' అంటూ నా రూమ్‌కి వచ్చే అలవాటు తప్పించావేం? చిలిపిగా ప్రశ్నించాను.

'పోదూ!' అంటూ మెల్లిగా వెళ్ళిపోతున్నది!

'వెళ్లిపోతుంది కాబోలు! నాకేం తోచలేదు! చట్టున చెయ్యిపట్టుకుని నిలబెట్టాను! చెయ్యి విడిపించుకుని 'అత్తయ్యతో చెప్పనా' అంటూ నన్ను బెదిరించింది.

అంతపని చెయ్యకుగాని నువ్వొచ్చిన పనేమిటి?

చెప్తే, ఏం బహుమానం ఇస్తావ్ ఎదురు ప్రశ్న వేసింది. అంతవరకూ దృష్టిని క్రిందికి దించి కాలి బొటనవ్రేలితో నేలను రాస్తున్నది. చేతితో గడ్డం పట్టుకుని పైకెత్తి కళ్లల్లోకి చూస్తూ 'ప్రేమ బహుమానం కావాలా?' అన్నాను. చెయ్యి విదలించుకుని 'అత్తయ్యతో చెప్పనా' అంటూ లోనికి పరుగెత్తింది!

నేనే చిలిపిపని చేసినా ఆశ 'అత్తయ్యతో చెప్పనా' అని బెదిరించడం, నేను 'తాపీగా చెప్పవచ్చునులే' అనడం పరిపాటైపోయింది! గణేశంగారు వచ్చి ఆశను తీసుకపోయారు!

నేను పై చదువుకి మద్రాసు వెళ్ళాను. కొన్నాళ్ళవరకూ ఆశ మీద నా ఆశ పాశమై మనస్సును అటువైపే లాగేది! తర్వాత అక్కడి వాతావరణానికి అలవాటు పడ్డాను. కొన్నాళ్ళపాటు ఆశ యోగక్షేమాలను మా వాళ్లు రాస్తుండేవాళ్లు. కాని ఏ కారణంచేతనో క్రమంగా రాయడం మానేశారు! కాలేజీకి సెలవులు ఇచ్చారు. మెయిలు ఎక్కాను. దాని గమనం నా మనోవేగానికి యీసు కాలేకపోతున్నది.

అంతులేని ఆలోచనలు ఆశను గురించి వేస్తున్నాయ్! నా ఆశ యీ పాటికి పెద్దదై పోయి ఉంటుంది! నన్ను గుర్తుపట్టగలదా? సిగ్గు మునుపటిలాగే ఉందో? తగ్గిందో? ఆ చిలిపికళ్లు నన్ను గిలిగింతలు పెడతాయా? ఆ చెంపకు చారడేసి కళ్ళు - సుదీర్ఘమైన ఫాలభాగం - తేనెలొలికే పెదవిద్వయం-నువ్వుపువ్వులాంటి ముక్కు - నిగనిగలాడే వక్షం - ఆహాహా! మరువగలనా! నా ఆశ ఇంకా బాగుంటుంది! ఆశ నా జీవితానికొక వెన్నెలబాట!

ఆలోచనా తరంగ పరంపరలలో ఎంతో దూరం కొట్టుకొనిపోయి, తిరిగి

వచ్చానేగాని, మెయిలు మాత్రం తాబేలు నడకలు సాగిస్తూనే ఉంది!

నాన్నగారు చదువును గురించి ప్రశ్నలు వేస్తున్నా విన్పించుకోకుండా అమ్మగారి దగ్గరకు వెళ్ళి 'ఆశాలత ఎక్కడ?' అని ప్రశ్నించాను. 'ఎక్కడుంటుంది? అత్తవారింటి దగ్గర' అని నిరాశగా అన్న మా అమ్మ మాటలకు గుండె ఆగినంత పన యింది!

నిరాశా అనుమానాలతో 'నిజమేనా?' అని రెట్టించాను. మా అమ్మగారు 'నిజమే! కులాసాగానే కాపురం చేస్తున్నది' అన్నారు! ఏ విషయాలు అడగడానికీ మనస్కరించక తిన్నగా బీచికి పోయి నిర్జనప్రదేశంలో నడుము వాల్చాను.

ఆశాలత! నా ఆశాలత! ఏదీ నా ఆశాలత? ఆశారేఖలతో నన్ను ఆకాశగమనం చేయించిన ఆశాలత యేదీ? ఆ నాటి మా యిద్దరి మధ్యా అల్లుకున్న ప్రేమలత యేదీ? నవ్వించి, కవ్వించి హృదయాన్ని నాట్యమాడించే నా ఆశాలత యేదీ? విచారం, నిస్పృహ మిళితమైన ఒక చిన్న చిరునవ్వు అప్రయత్నంగా వచ్చింది!

అంత నిర్జనప్రదేశంలోనూ అడుగుల చప్పుడు, ఆ వెనక భాస్కర్ అనే పిలుపూ వినిపించి 'ఎవరా యని' చూచాను. ఇంకెవరు? ఎవరినయితే నా ఆశాజ్యోతి, నా ప్రేమజ్యోతి అని భావించుకుని కుమిలిపోతున్నానో, ఆ ఆశాలతే! నాముందు సాక్షాత్కరించింది. భర్తతో బీచికి షికారు వచ్చింది! ఆమె భర్త నాతో చదువుకున్న కామేశ్వరరావు! అలా నిర్ఘాంతపోయి చూస్తావేం బ్రదర్! చిన్ననాటినుంచీ నీతో ఆడుకునే ఆశాలతే! అని భుజం తట్టుతూ అన్నాడు కామేశ్వరరావు.

చిన్నతనంనుంచీ ఆడుకునే ఆశాలత అన్నమాటేగాని, నా ఆశాజ్యోతి, నా ప్రేమసౌధం, నా జీవితరేఖ అని పాపమతనికేం తెలుసును?

వీడు నా స్నేహితుడా? నా ప్రేమపాశాలను తెగ్గోసిన పాపి! నా ప్రేమధనాన్ని దొంగిలించిన గజదొంగ! నా ప్రేమసౌధానికి నిప్పంటించిన క్రూరుడు! మనసు పరిపరివిధాల పోతున్నది!

జాగ్రదావస్థలోకి వచ్చి 'ఆశా! కులాసాగా ఉన్నావా?' అని లేని ఆవేశాన్ని తెచ్చుకుని అన్నాను. ఆ...అన్నమాట తప్ప మరొకమాట రాలేదు ఆమె నోటంట! కళ్లలో విషాదరేఖలు గోచరిస్తున్నాయ్!

'భాస్కర్! పిక్చరుకి పోదాం వస్తావా?' అన్న కామేశానికి 'థాంక్స్' చెప్పి నేను ప్రయాణబడలికతో నున్నాను. మీరు వెళ్ళండి! అని చెప్పి తప్పుకున్నాను! ఆశా, కామేశాలు వెళ్ళిపోయారు! ఆశగా అటు ప్రక్కే చూస్తూ ఉండిపోయాను.

'జీవితమే ఒక చింతలగంతా' అనే సినిమా సాంగు రేడియో బుంగ రెచ్చిన కంఠంతో ఆలాపిస్తున్నది! ఇక్కడుంటే జీవితంలోని యింకే సంఘటనలు జ్ఞాపకం వస్తాయోనని లేచాను!

నిర్జీవప్రతిమలాగ లేచినిరాశ నిస్పృహాపూరితమైన వేడినిట్టూర్పు నిగుడిస్తూ,

'ఆశాలతా! ఆశాలతా! అని ఆక్రందిస్తూ మొదలు నరికిన చెట్టులాగ నేలకొరిగాను!

అప్పుడే కాఫీ తెస్తున్న నా ఆశాజ్యోతి సరళ తట్టిలేపి, 'అదేమిటండీ! ఆశాలతా! ఆశాలతా! అంటూ మంచం మీదనుంచి దొర్లేరు' అని కిలకిల నవ్వుతుంటే తెలివి వచ్చింది! ముఖం కడుక్కొని కాఫీ త్రాగుతుంటే 'కల వచ్చిందా' అని ప్రశ్నించింది సరళ!

'నీకు సవతిని తెద్దామని ప్రయత్నించాను. కాని దైవం కథను తారుమారు చేశాడు!' అని కల వివరాలన్నీ చెప్తే, విన్న సరళ నవ్వలేక వంటింట్లోకి పోయింది! కూర్చుని ఆలోచించాను.

రెండు గంటల సినిమాలో నెలలు, సంవత్సరాలు కాలగర్భంలో కలసిపోయినట్లు చూపిస్తారు! నా చిన్ననాటి ఆశాలతతో ఆటలు, చదువు, ప్రేమకలాపాలూ, విషాదాలూ మొదలైన నా యిరువది సంవత్సరముల జీవితం అనే సినిమా కలను నడిపించి డైరక్టుచేసిన డైరక్టరు ఎంత గొప్పవాడో కదా సంతోషం, విషాదం, ఆశ్చర్యం మొదలైన అన్ని రసాలూ, యీనాటి ఏ యాక్టరు ఒప్పించలేని ఫక్కీలో, నన్ను హీరోగా నటింపజేసిన ఆ డైరక్టరు ఎవరో కదా!

కామేశం, నేనూ కలసి చదువుకున్నాం! ప్రాణస్నేహితులం! కామేశం, కామేశం భార్య, నేను, అప్పుడప్పుడు మా సరళ, కలసి సినిమాకు వెళ్ళటం అలవాటు! కామేశం భార్య ఆశాలత! ఆశాలత అందమైన యువతి! గొప్ప నిగ్రహశక్తి ఉన్నవాడైతేనేమోగాని, అందంగా కన్పించే వస్తువుకోసం అర్రులు చాచడం సహజం కదా! ఆశాలత అందం నన్ను ముగ్ధుడిని చేసిందనడంలో సందేహంలేదు! ఆశలను బైటపెట్టలేక లోపలే జీర్ణింపజేసుకుంటున్నాను! నిన్ననే ముగ్గురం కలసి సినిమాకి వెళ్ళివచ్చాం! రాత్రి ఒంటిగంటకి వచ్చి ఆశాలతను తల్చుకుంటూనే పడుకున్నాను. తీరనికోరికలు కలరూపంగా వచ్చి మనస్సుకి కొంత శాంతి సంతృప్తి నిస్తాయి! నా కోరిక యీ కలరూపంలో వచ్చింది! యీ కల విషయం, మా కామేశానికీ, ఆశాలతకూ తెలిస్తే ఎంత బాధపడతారు? తెలిసినా నామీద కోపపడరుగాని, నా మనోదౌర్బల్యానికి నవ్వుకుంటారు! అంతే!

Grihalakshmi - March - 61.